

Sygn. akt: I C 375/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR del. Leokadia Krośniak-Cebulska

Protokolant: stażysta Kamil Koczur

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa D. T.

przeciwko (...) w R., Gminie R.

o odszkodowanie

1. oddała powództwo,
2. nie obciąża powódki kosztami postępowania.

SSR del. Leokadia Krośniak-Cebulska

Sygn. akt I C 375/17

UZASADNIENIE

D. T. po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska wniosła o zasądzenie od (...) w R. oraz Prezydenta Miasta R. łącznie 750 000 zł.

W uzasadnieniu wskazała, iż kwota ta jej się należy z tytułu kradzieży przydziału na jej mieszkanie przez inną osobę, która przydział ten nielegalnie za powódkę pobrała. Mieszkanie to obecnie ma wartość około 100 000 zł, a łącznie z odszkodowaniem należy się jej z tego tytułu 150 000 zł. Wobec powyższego powódka przez 17 lat mieszkała w ruderze, z ubikacją na podwórku, bez ciepłej wody, ze starym piecem na węgiel co uzasadnia dalsze żądanie odszkodowawcze w kwocie 200 000 zł. Pozostałej kwoty 400 000 zł domaga się od (...) za to, iż należny jej przydział wręczyli innej osobie, zaś ona z tego powodu przez prawie 20 lat musiała mieszkać w ruderze.

Pozwani zgodnie wnieśli o oddalenie powództwa oraz obciążenie powódki kosztami procesu. W uzasadnieniu powołali się na nie wykazanie jakichkolwiek przesłanek uzasadniających ich odpowiedzialność.

Według (...) strona powodowa nie wykazała na czym ma polegać poniesiona przez nią szkoda, jaki podmiot wręczał przydział osobie rzekomo nieuprawnionej, nadto nie wykazano następstwa prawnego pozwanej wobec podmiotu który przydział miał wręczać ani zawinienia tego podmiotu. Ponadto pozwany (...) podniosła – wobec twierdzenia, że do zdarzenia stanowiącego podstawę roszczeń miało dojść w 1972 roku - zarzut przedawnienia.

Pozwana Gmina R. podobnie wskazała na brak obciążających ją przesłanek odszkodowawczych w postaci bezprawnego oraz zawinonego działania, szkody i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem sprawcy a szkodą. Wytoczenie powództwa eksmisyjnego zakończonego prawomocnym wyrokiem było spowodowane zaległościami powódki z tytułu opłat czynszowych i nie jest ono przejawem bezprawnego działania pozwanej. Nadto prowadzenie poszczególnych spraw przez instytucje gminne w zakresie kompetencji przyznaných przepisami prawa

nie może być postrzegane jako naruszenie praw powódki. Zmiana (zwiększenie) powierzchni użytkowej mieszkania wynika z przeprowadzonej w czerwcu 1997r. inwentaryzacji koniecznej do sprzedaży lokali mieszkalnych w drodze bezprzetargowej na rzecz najemców. Sprawa była rozpoznawana przez niezawisły Sąd. Nie mogło dojść do kradzieży mieszkania powódki albowiem mieszkanie to nie było jej własnością. W ocenie pozwanej szkoda w ogóle nie powstała. Dołączone do pozwu dowody: dokumenty w postaci decyzji wydawanych przez pozwaną nie są wystarczające do wykazania roszczenia. Nie została też wykazana wysokość szkody.

Sąd ustalił:

W 1972r. ówczesny wydział lokalowy przydzielił D. T. mieszkanie, które – jak twierdzi – „przejęła” I. W.. Powódka natomiast otrzymała lokal składający się z jednego pokoju z piecem węglowym i ubikacją na zewnątrz. Decyzją z 5 września 1989r. nakazano jej opróżnienie tego lokalu albowiem budynek został zakwalifikowany do wyburzenia ze względu na zły stan techniczny. Powódce przyznano wówczas lokal zamienny przy ówczesnej ul. (...) (później O.). W dniu 8 września 1989r. powódka zawarła z (...) R. umowę najmu. Mieszkanie było wyposażone w centralne ogrzewanie; przeprowadzono w nim remont podłogi.

Decyzją z 12 września 2002r. wstrzymano powódce wypłatę dodatku mieszkaniowego ze względu na zaległości w opłatach za mieszkanie. Decyzją z 11 grudnia 2002r. stwierdzono wygaśnięcie tej decyzji wobec uregulowania zaległości. W 2002r. powódka sygnalizowała zły stan techniczny instalacji c.o. w swoim mieszkaniu. Pismem z 12 listopada 2002r. poinformowano ją, że stan techniczny grzejnika w dużym pokoju jest dobry a ubytek materiału w części konstrukcyjnej tego urządzenia nie ma wpływu na wydajność cieplną. Decyzją z 7 czerwca 2005r. powódce przyznano dodatek mieszkaniowy. Powódka regulowała opłaty za mieszkanie w okresie, gdy pobierała przysługujący dodatek. Gdy dodatek mieszkaniowy jej odebrano przestała regulować opłaty.

Wobec niepłacenia czynszu następcą (...) sp. z o.o. w R. z dniem 29 sierpnia 2006r. wypowiedziała umowę najmu lokalu i wyznaczyła powódce termin dobrowolnego opuszczenia mieszkania na dzień 2 listopada 2006r. Powódka nie zastosowała się do wezwania więc (...) wniosła pozew o eksmisję. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z 23 marca 2007r. (sygn. akt I C 81/07) nakazano powódce opuszczenie lokalu mieszkalnego przy ul. (...). Kolejną decyzją z 22 czerwca 2017r. odmówiono D. T. przyznania dodatku mieszkaniowego ponieważ powódka nie posiadała tytułu prawnego do zajmowanego lokalu i nie należała do osób oczekujących na przysługujący im lokal zamienny albo socjalny. Na dzień 7 marca 2018r. wysokość zadłużenia obciążającego powódkę wynosiła 83 769, 12 zł. W chwili zamykania rozprawy wyrok eksmisyjny nie został wykonany.

(dowody: pisma k. 11 – 14, 49 – 55, 85 – 87; wyrok k. 88 – 89; zestawienie k. 90; przesłuchanie stron k. 105 - 107)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie wyżej wskazanych dokumentów dopuszczonych jako dowody. Prawdziwości oraz autentyczności dokumentów nie zaprzeczyła żadna ze stron. Stan faktyczny został następnie uzupełniony o zeznania powódki w zakresie w jakim się potwierdzał oraz uzupełniał z ustaleniami wynikającymi z dokumentów. W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki jako nie mającym oparcia w innych wiarygodnych dowodach o czym niżej.

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje uwzględnienie. Z pisma pełnomocnika powódki wynika, że domagała się ona kwoty 750 000 zł tytułem odszkodowania za szkodę.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Do przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej należy zaliczyć bezprawne i zawinione działanie sprawcy, zaistnienie szkody w postaci poniesionych strat względnie utraconych korzyści oraz istnienie związku przyczynowo skutkowego pomiędzy działaniami sprawcy szkody a zaistniałą szkodą.

Zgodnie z art. 6 k.c., oraz art. 232 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Samo twierdzenie nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 roku, I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44).

Powódka w żaden sposób nie wykazała istnienia wyżej wskazanych przesłanek odpowiedzialności pozwanych. Powódka nie wykazała, by pozwani swoim postępowaniem umożliwili wskazanej w zeznaniach osobie „kradzież” przydziału czy też „kradzież” przydzielonego mieszkania; nie zostało wykazane, że takie zdarzenie w ogóle miało miejsce. Nie sposób przypisać pozwany odpowiedzialności za to, że powódka zmuszona była przez 17 lat mieszkać w ruderze, z ubikacją na podwórku, bez ciepłej wody i starym piecem na węgiel. W powyższym zakresie nie został przez stronę powodową wykazany adekwatny w rozumieniu art. 361 k.c. związek przyczynowy pomiędzy rzekomym bezprawnym i zawinionym działaniem któregokolwiek z pozwanych a rzekomo doznaną przez nią szkodą.

Powódka także nie udowodniła, że (...) nie wywiązywała się z obowiązków utrzymywania budynku w którym mieszka w należyтым stanie. Na tę okoliczność nie złożyła żadnych wniosków dowodowych. Nie zostało wykazane zarówno zajęcie bezprawnego oraz zawinionego zachowania pozwanych, jak i opisywana przez nią szkoda a także istnienie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem pozwanych a szkodą. W żaden sposób nie została też wykazana wysokość szkody a co za tym idzie w jaki sposób i w oparciu o co zostało wyliczone dochodzone pozwem roszczenie.

Poza tym skoro powódka wywodzi swoje roszczenie ze zdarzenia z 1972r. to Sąd w pełni podziela zarzut jego przedawnienia.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji. Biorąc pod uwagę stan zdrowia powódki oraz jej sytuację materialną Sąd - na podstawie art. 102 k.p.c. - odstąpił od obciążenia jej kosztami postępowania.

SSR del. Leokadia Krośniak – Cebulska

ZARZĄDZENIE

(...)